

Marineminsterens Budget, ikke maa op-høre. Forbindelsen er der, og det bliver Søværnsudvalgets Sag, mener jeg, at tage Arbejdet op og forhandle med Ministeren mellem 2den og 3dje Behandling.

Lyngsie: Ved Finanslovens første Be-handling kritiserede jeg de uanstændig lave Lønninger, som den ærede Minister byder sine Arbejds mænd paa Orlogsværftet. Jeg ser nu, at denne Kritik i hvert Til-fælde ikke har hjulpet her ved anden Be-handling, og jeg skal da tillade mig paa ny at henlede den højtærede Marinemi-nisters Opmærksomhed paa dette Punkt, og jeg skal tillade mig her at sige, at den ærede Minister tager sikkerlig Fejl, hvis han mener i Længden at kunne faa Ar-bejds mænd paa Orlogsværftet for et Beløb af 2 Kr. 40 Øre, naar den almindelige Minimalløn her i Byen er 3 Kr. og i mange Tilfælde derover. Jeg vil henstille til den ærede Marineminister, at han gaar samme Vej, som det ses; at den højtærede Land-brugsminister og Kultusminister have lovet at gaa, nemlig den at bringe Lønningerne til de under dem beskæftigede Arbejds-mænd op til det, der betales her i Byen. Jeg tror, at den ærede Marineminister ellers let kan komme i den samme Situa-tion som den, han nylig berørte for sine Maskinisters Vedkommende, nemlig at der ikke længere er Folk, der ville tilbyde sig ude paa Orlogsværftet for de Lønninger, der blive budte. Jeg haaber, at jeg ikke anden Gang maa tale for døve Øren, men at den ærede Minister vil gøre sit til i Forening med Finansudvalget, at disse ganske uanstændige Lønninger maa blive rettede, saaledes at Orlogsværftet betaler det samme som det, der betales andre Steder her i Byen.

Ordføreren (J. C. Christensen): An-gaaende Ændringsforslaget om Hou Havne-fyr skal jeg kun bemærke, at det ikke har foreligget for Finansudvalget, og dette kan som saadant ikke udtale sig om dets Be-rettigelse eller Ikke-Berettigelse, men efter de Udtalelser, vi have hørt dels af For-slagsstilleren, dels af Marineministeren og dels af det ærede Medlem for Tisted (Trolle) nærer jeg ingen Betænkelighed ved at udtale, at jeg for mit Vedkommende — og jeg haaber ogsaa, at Finansudval-gets Medlemmer ere enige deri — med Velvilje vil overveje Spørgsmaalet mellem anden og tredje Behandling, saa jeg an-tager ikke, at den ærede Forslagsstiller vil lade Sagen komme til Afstemning her,

for i det Tilfælde kan jeg kun anbefale at stemme imod det, da Sagen ikke fore-ligger virkelig opløst for os.

Til den højtærede Minister skal jeg blot bemærke, at efter de Udtalelser, han nu fremkom med, maa jeg anse de Ned-sættelser, for i Virkeligheden at være fuldt forsvarlige, og jeg har derfor heller slet ingen Betænkelighed ved at tilraade Tinget at vedtage disse Nedsættelser. Jeg for-undrer mig saa noget over, at den højt-ærede Marineminister i tidligere Aar har udtalt sig saa kraftigt. Han har i Finans-udvalget udtalt, at yderligere Nedsættelser vare ganske umulige, ja, det var endnu langt kraftigere Ytringer. Men det skal jeg saa lade ligge. Naar den højtærede Minister udtalte, at han vilde vente til bedre Tider, og at han vilde forhandle om en Udvidelse af Maskinkorpsets Personale med videre, skal jeg blot gøre opmærksom paa, at i Rigsdagstidens Tillæg B. fra i Fjor skriver Udvalget angaaende Søværnets Ordning i sin Beretning, at man havde dels under Konferencen og dels i Skrivel-ser, men navnlig under Konferencen med Ministeren antydet Udvalgets Villighed til at tage Spørgsmaalet op om enkelte Æn-dringer, navnlig om Forholdene ved Ma-skinkorpset, men den højtærede Minister har ikke villet gaa ind derpaa, saa det synes jo (Ministeren: Nu vil jeg!) ja, det er en anden Sag, jeg kan jo ikke vide, hvad Ministeren nu vil, det kender jeg ikke noget om, men han har ikke villet hidtil, saa det synes, som om de bedre Tider, han ventede paa, er han selv noget Herre over, naar de skulle komme. Jeg skal imidlertid lade det ligge, og jeg skal kun sige, at disse Ændringer, her foreligge, aldeles ikke staa i nogen Forbindelse med Søværnets Ordning, og vi have i Finansudvalget ogsaa hævdet, at vi kunne ikke give nogen som helst Garanti eller Tilsagn om, at der kommer en Sø-værnslov, vi ville aldeles ikke have nogen Forpligtelse i saa Henseende, men baade Finansudvalget og Tinget maa staa aldeles frit efter Afstemningen.

Nielsen-Grøn: Man siger jo, at Beskedenhed er Ynglingens skønneste Dyd. Jeg er nu rigtignok ingen Yngling her i Tinget, men som jydsk Rigsdagsmand maa jeg dog kaldes ung her. Vi ved jo alle sammen, at de jydske Rigsdagsmænd ere beskedenne i deres Fordringer, og jeg har lært saa meget af de andre jydske Rigs-dagsmænd, at naar der skal stilles en For-dring fra Jylland, maa den altid være lille.

□